

امور حقوقی و داورى

مترجم: لیلی مختاری - مشاور حقوقی و وکیل دادگستری

lilymokhtari@yahoo.com

حقوق بازرگانی بین‌المللی (۶۷) حقوق مالکیت فکری

تنظیم رقابت در حقوق انگلستان وجود داشته است: قانون تجارت منصفانه ۱۹۷۳ (مرتبط با ادغامها و انحصارات)، قانون اعمال تجاری محدودکننده ۱۹۷۶ (مرتبط با قراردادهای تجاری محدودکننده) و قانون رقابت ۱۹۸۰ (در رابطه با اعمال ضدرقابتی).

قانون رقابت در عمل کمتر استفاده شده و فاقد ضمانت اجرای موثر بوده است. قانون اعمال تجاری محدودکننده ۱۹۷۶ نیز به صورت غیرموجهی تشریفاتی بود، خاصه در رابطه با قراردادهایی که خطری برای رقابت نداشتند.

بسیاری از مواد قانون اعمال تجاری محدودکننده و قانون رقابت ۱۹۸۰ در قانون رقابت ۱۹۹۸ تکرار شده است که در اول مارس سال ۲۰۰۰ لازم‌الاجرا شده است. قانون تجارت منصفانه ۱۹۷۳ هنوز اجرا می‌شود. قانون رقابت ۱۹۹۸ به صورت موثری چهارچوب قانون رقابت جامعه اروپا را در قانون ملی انگلیس اعمال می‌کند، به این معنا که:

(الف) قراردادهایی که هدف یا تاثیر آنها،

حقوق رقابت در انگلیس و مالکیت فکری

حقوق رقابت در انگلیس دچار تغییراتی اساسی شده است. در گذشته سه قانون برای

مالکیت فکری و حقوق رقابت

مقدمه

حقوق مالکیت فکری اساساً خلق نوعی انحصار کلی یا خاص و موردی است. مالکیت یک حق فکری، به صاحب حق این امتیاز را می‌دهد که اشخاص ثالث را از هرگونه بهره‌برداری از این حق، در برخی موارد برای مدتی نامحدود، منع کند. داشتن حق انحصاری فکری، صاحب آن را قادر می‌سازد که در برابر هزینه مشخصی قرارداد ليسانس بهره‌برداری از حق خود را به دیگری واگذار کند.

در مقابل، سیاست رقابت پیوسته مبتنی بر آزادی است و در برابر انحصار عمل می‌کند؛ پیوسته نوعی تنش و اصطکاک بین مالکیت و حقوق فکری از یکسو و حقوق رقابت از سوی دیگر وجود دارد. رویکرد حقوق انگلیس و قوانین رقابت جامعه اروپا در برخورد با این اصطکاک در گذشته متفاوت بوده است، اما در پی تغییرات اخیر در قانون وضعیت حقوق انگلیس تا حدودی به وضعیت جامعه اروپا نزدیکتر شده است.

تخریب و تحریف رقابت در انگلیس است، و همچنین هرگونه سوءاستفاده از موقعیت مسلط و برتر در انگلیس؛ به موجب این قانون غیرقانونی خواهد بود.

در مواردی که چنین قراردادهای یا سوءاستفاده‌هایی متضمن حقوق فکری هستند نیز مثل دیگر انواع قراردادهایی تجاری با آنها برخورد می‌شود. به عبارتی، هیچ گونه استثنایی در رابطه با لیسانس‌های مالکیت فکری یا دیگر قراردادهای قراردادهای متضمن حقوق فکری وجود ندارد.

حقوق رقابت جامعه اروپا و مالکیت فکری

اصول حقوق رقابت جامعه اروپا در مواد مختلفی از معاهده دوم ذکر شده‌اند. مواد مرتبط عبارتند از:

ماده ۲۸- محدودیت‌های کمی بر صادرات و تدابیر مشابه آن باید ممنوع شوند.

ماده ۲۹- محدودیت کمی بر صادرات و سایر تدابیری که اثر مشابه آن دارند، باید بین دولت‌های عضو ممنوع شوند.

ماده ۳۰- مقررات ماده ۲۸ نمی‌تواند ممنوعیت یا محدودیت‌هایی را که بر صادرات، واردات یا کالاهایی که در ترانزیت هستند، و بر مبنای حمایت از مالکیت صنعتی یا تجاری بوجود آمده‌اند را منع کند.

ماده (۱) ۸۱- قراردادهای، ترتیبات یا اعمالی که ممکن است تجارت بین دولت‌های عضو را متاثر سازند و یا مواردی که هدف یا تاثیر آن جلوگیری، محدودیت یا تحریف و تخریب رقابت بین بازار است، منع کند.

ماده ۸۲- هرگونه سوءاستفاده از موقعیت مسلط در تمام یا بخش اساسی بازار مشترک ممنوع است.

ماده ۲۹۵- این معاهده به هیچ وجه نمی‌تواند قواعدی را که در دولت‌های عضو ناظر بر سیستم مالکیت است، مخدوش سازد.

حقوق مالکیت فکری می‌تواند برای

جلوگیری از حرکت آزاد کالاها استفاده شود یا می‌تواند موضوع قراردادی باشد که اثر ضدرقابتی دارد یا به برخی افراد وضعیتی مسلط در بازار اعطا کند که چه بسا توسط او

مالکیت یک حق فکری، به صاحب

حق این امتیاز را می‌دهد که

اشخاص ثالث را از هرگونه

بهره‌برداری از این منع کند.

داشتن حق انحصاری فکری،

صاحب آن را قادر می‌سازد که در

برابر هزینه مشخصی قرارداد

لیسانس بهره‌برداری از حق خود

را به دیگری واگذار کند.

مورد سوءاستفاده قرار گیرد. به این دلیل، کاربرد حقوق مالکیت فکری بوسیله حقوق رقابت تحت تاثیر قرار گرفته است.

مالکیت فکری و جریان آزاد کالاها

استفاده از حقوق مالکیت فکری که اساساً حقوق ملی‌اند، به عنوان ابزاری برای جلوگیری از چرخه آزاد کالاها یا خدمات در اتحادیه اقتصادی اروپا بوسیله مواد ۲۸ و ۲۹ منع شده‌اند. به هر حال اگرچه ماده ۳۰ مواردی را که محدودیت‌ها می‌توانند در زمینه‌ها و موارد خاصی موجه باشند را ذکر کرده و ماده ۲۹۵ به حقوق مالکین حقوق فکری برای بهره بردن از حقوق خاص اعطا شده، توسط حقوق مالکیت فکری را به رسمیت می‌شناسد. عبارت فوق به این معناست که اگر شخصی صاحب یک حق فکری باشد، می‌تواند اولین کسی باشد که محصولی را که خود تولید کرده، وارد چرخه کند و ناقضین واقعی را تعقیب کند.

به هر حال، همین که مالک این محصولات را وارد چرخه اقتصادی کند، در

شرایط حقوق رقابت جامعه اروپا از حق خود استفاده کرده است و نمی‌تواند چرخه آزاد را متوقف سازد. این مفهوم همانطور که نسبت به علایم تجاری اعمال می‌شود، در قانون انگلیس نیز از طریق ماده ۱۲ قانون علایم تجاری ۱۹۹۴ مصون داشته شده است.

اگر مالک یک علامت تجاری در فرانسه محصولات را ذیل این علامت تجاری در فرانسه تولید کند و بفروشد، نمی‌تواند استفاده از حقوق علامت تجاری مربوطه را در ایتالیا یا آلمان برای منع فروش کالاهای فرانسه در ایتالیا یا آلمان مورد استفاده قرار دهد. با قرار دادن کالا ذیل علامت تجاری در هر نقطه از جامعه اقتصادی اروپا مالک حقوق خود را نسبت به علامت تجاری اعمال کرده است. البته هنوز صاحب علامت می‌تواند استفاده علامت خود را توسط هر شخص ثالثی روی کالاهای دیگر منع کند.

این مساله در پرونده‌هایی که یک علامت تجاری توسط مالکین متعدد در کشورهای مختلف تملک شده است، اهمیت دارد. در پرونده Van Zuylen در برابر HAG، بنگاه تجاری قهوه HAG در اصل ملک یک کمپانی آلمانی بود که در نتیجه مصادره اموال آن توسط یک شعبه فرعی در سال ۱۹۴۴، تقسیم شد. نهایتاً این اموال به حراج گذاشته شدند و در سال ۱۹۷۱ علامت تجاری که سابقاً توسط شرکت فرعی گرفته شده بود، به شرکت Van Zuylen فروخته شد. Van Zuylen، کمپانی آلمانی HAG را برای نقض علامت تجاری خود تعقیب کرد، چرا که مجدداً شروع به فروش قهوه تحت علامت HAG کرده بود، البته در لوکزامبورگ. اما در این پرونده اینطور رای داده شد که Van Zuylen نمی‌تواند حقوق علامت تجاری خود را برای منع واردات کالاهایی استفاده بکند که علامت تجاری قانوناً نسبت به آنها اعمال شده است.

ماخذ: Intellectual Property law

ادامه دارد

